

Den ærede Minister for Kirkes og Undervisningsvæsenet har fremsat forskillige Anker mod den foreliggende Sag, og deriblandt en, som gik ud paa, at det skulde være mindre rigtigt at have en Lov, som for ikke længere Tid siden, end Tilfældet er ved nærværende Sag, er blevet vedtaget af Rigsdagen og, som han tillige anførte, havde faaet Hans Majestæt Kongens Sanction. Hvad dette angaaer, blev det allerede i det forrige Møde, da Sagen var til Behandling, gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at der i saa Henseende var Forskjel paa Love; han gjorde opmærksom paa, at med Hensyn til Love, efter hvilke Samfundet styredes, kunde der maaskee være Noget deri, da kunde der være Tale om at vise den Resignation, som den høitærede Cultusminister hentydede til, at Mindretallet maatte vise, men det stiller sig heelt anderledes med en Lov af den Art som den foreliggende; det er jo ikke Andet end en Bemyndigelse, som i denne Lov er givet Regjeringen til at kunne tillade Anlægget af en Jernbane, meddeelt under visse givne Forudsætninger, givne under Forhold, der ere saa aldeles forskillige fra de nuværende, at der er den største Grund i Sagen selv til at søge en Forandring deri.

Naar den ærede Minister dernæst syntes, at det var mindre rigtigt, at man ved en Sag af denne Art tog i Betragtning de personlige Kræfter, som have med Sagen at gøre, og de mulige Forandringer, som ere indtraadte i saa Henseende, saa kan jeg ikke deri være enig med ham. Det forekommer mig nemlig, at det i en Sag af denne Art er fuldkommen berettiget, at man seer hen til, om man endnu kan antage, at den, der gav Regjeringen Bemyndigelsen, endnu er tilstede i aandelig Henseende. Jeg mener, om der endnu er en almindelig Mening tilstede hos den Corporation, fra hvilken Bemyndigelsen i sin Tid er udgaaet, samstemmende med den, som næredes om Følgerne af Loven, dengang Bevillingen blev givet. Denne troer jeg ikke mere er tilstede; jeg troer, at der allerede her i Thinget er foregaaet en Afstemning, som maa vise Regjeringen, at den feiler, hvis den troer, at Loven af 4de Marts 1857

endnu har almindelig Tilslutning. Regjeringen kan nu lægge saa megen eller saa liden Vægt, som den vil, paa Udtalelserne i den Henseende, det bliver dens Sag.

Jeg antager ikke, at denne Jernbanesags Afslutning vil gaae for sig, idetmindste har jeg Grund dertil af de Udtalelser, der fandt Sted fra Regjeringens Side, da Sagen var for, uden at der paa ny vil, paa en eller anden Maade, blive givet Rigsdagen Anledning til at blande sig deri. Jeg vil haabe, at Regjeringen da, hvis den gaaer ind paa Noget, som man maatte antage at være usfordeelagtigt, ikke skal kunne glæde sig ved en Tilslutning fra Folkethingets Side, og at Regjeringen vil undskylde os, hvis den kommer i denne Stilling, da den nu forud har havt denne Tilskendegivelse fra vor Side. Jeg troer netop, at det er en Pligt for Rigsdagen at vise, at der er en saadan forandret Stemning her tilstede — hvis den virkelig er her — og at vi handlede urigtigt imod Regjeringen, hvis vi et Dieblit lod den være i Uvisshed derom, saalange det idetmindste ikke er vist, at der er foretaget positive Skridt til Lovens Gjennemførelse.

Jeg skal forøvrigt for mit Vedkommende erklære, at dersom Jylland ikke kan faae nogen anden Jernbane end den, der her er omtalt, og dersom det skal være det første Stykke, der anlægges, saa ønsker jeg ikke, at der skal komme Jernbaner i Jylland (Stemmer: Ja!). Dette vil jeg aldeles aabent vedkjende mig, men paa den anden Side maae vi huske paa, at Regjeringen og Ingen, som har vedtaget Loven af 4de Marts 1857, har villet sige, at den paa nogen Maade kom til at forhindre en Længdebane, tvertimod man har villet bringe os den modsatte Mening, at den vilde fremme Anlægget af en Længdebane, og det er kun ved denne Forestilling, at man fik Loven sat igennem.

Jeg troer, at Folkethingets Stilling til Regjeringen muligens kunde være bleven forvansket, som den ærede Minister idag sagde, ved at vedtage den motiverede Dagsorden, derimod troer jeg ikke paa nogen Maade, at den kan forvanskes ved, at vi paa den sædvanlige